

A OUTRA CARAPUCHIÑA VERMELLA

Narrador: Seguro que todos vós coñecedes o conto da Carapuchiña Vermella, non? Coitada da Carapuchiña e da avoa, devoradas polo lobo. É unha pena, verdade? Pois parece ser que nos enganaron a todos. Creo que o conto non foi así. Vós credes realmente que unha avoa podería vivir soa no medio do bosque? E é posible que unha mamá mande a súa filliña por un camiño onde anda o lobo? E aínda por riba cun cesto cheo de comida! E o máis increíble: que os cazadores saquen a Carapuchiña e a avoa da barriga do lobo e que non lle pase nada a ninguén! Vamos ver como foi a historia verdadeira...

ESCENA 1

Entra o lobo queixándose.

Lobo: Que cousa! Ter que fuxir todo o día dos cazadores, que pesados con tanto disparo e tanta escopeta. Ui, quen ven aí?

O lobo escóndese atrás dunha árbore.

Carapuchiña: Lobo! Lobiñooooo! Onde estás?! Ven aquí, anda.

Lobo (*escondido, fala para o público*): Non a soporto! Non a aturo! Sempre detrás de min, esta é outra que tal baila!

Carapuchiña: Lobo! Ven que che trouxen un pastel riquísimo! Mira, mira!

Lobo: Non quero nin saber o que ten ese pastel! Debe ser veneno!

Carapuchiña: Sae xa, Lobo! Que teño que ir á casa da miña avoa que está doente na cama!

Lobo: Unha avoa doente na cama! Esa ten unha marcha que non para! Sempre de excursión co inserto, sempre no bingo, coñece todas as cafeterías do bosque. E monta cada festa na súa casinha humilde! Tremendo chulé que ten a avoíña! Que mentirosa esa Carapuchiña.

Carapuchiña: Estás aí, Lobo! Ven, ven. (*O lobo tarda*) Ven xa, que tes que saír no conto! (*O lobo aparece lentamente*) Pero dixéronme que corrías moito! Que mal andamos, eh! A ver, como era o teu papel?

O lobo levanta o brazos, abre a boca e intenta asustar timidamente o público e a carapuchiña. Carapuchiña báixalle os brazos, péchalle a boca e dálle palmadas nas costas.

Carapuchiña: Xa non asustas nin unha mosca, amigo! Déixate de rollos e vamos ao importante: vamos botar unha carreira. A ver quen chega antes a casa da miña avoa. Ti vas pola esquerda e eu pola dereita, vale?

Lobo: Carapuchiña, pola esquerda hai moitas silvas e moitas pedras. Non vou ser capaz de pasar.

Carapuchiña: Pois para iso ti es o lobo! E hai máis: eu saio correndo e ti contas ata 10 antes de comezar a correr.

Lobo: Pero eu non sei contar! Nunca fun á escola!

Carapuchiña: Os nenos axúdante, ala! Ata logo!

Carapuchiña sae pola dereita.

O lobo conta ata 10 pedindo axuda aos nenos e mostrando os dedos das mans. Despois marcha pola esquerda lentamente.

ESCENA 2

Entra a Nai da Carapuchiña

Nai: Por favor, que pesada é esta miña filla Carapuchiña. “Mamá, quero isto! Mamá, quero o outro!” Que lle vaia pedir á súa avoa que é millonaria! Eu teño que traballar moito. Entón díxenlle: lévalle este pastel á túa avoa e vas dando un paseo. Así descanso un pouco, por fin.

A Nai mira para un lado e parece ver alguén.

Nai: Pero, quen está alí? É o lobo! Lobo! Lobo! Ven, anda!

O lobo entra.

Nai: Que che pasa que estás tan triste?

Lobo: É que non aguanto máis a súa filla, señora Carapucha! É tan pesada! Tan retorcida! E mandoume ir ata a casa da avoa polo camiño das pedras!

Nai: Ai, se a collo, que bruta é! Mira, ti nin caso, non vaias polo camiño das pedras. Fai así: vas por aquí, colles pola veiga do tío Perico, cruzas polo medio do colexio Mosteiro con coidadiño que hai unha árbore que está para caer en riba de alguén e pouco máis adiante xa está o chulé da avoa. Chegas rapidísimo.

Lobo: Ai, que veñen aí os cazadores de novo! Voume rapidamente! Adeus.

(Sae o lobo)

Nai: Adeus, lobo. Non te preocupes que xa entreteño eu aos cazadores.

(Entran os cazadores, con lentes grosos de choscos, empuñando escopetas)

Cazador 1: Señora Carapucha! Que fai por aquí? Non vería o lobo feroz?

Cazador 2: Creo que foi por alí, si, por alí que o vin marchar! (*sinála co dedo ao público*)

Nai: Pero que lobo feroz?! Os lobos non fan nada. Perigosa é a miña filla, a carapuchiña, esa é unha gamberra de cuidado! Mirade, se queredes ver o lobo, foi por aquí, pola esquerda, si, si.

Cazador 1: Graciñas, señora Carapucha! Non sabe como llo agradecemos. Ata logo!

Nai: Ata logo!

Saen os cazadores e a Nai.

Péchase o telón para cambiar o escenario e sae o narrador.

Narrador: Que raro está este conto! Como era que continuaba?: creo que o lobo chegaba primeiro á casa da avoa, comía a avoa, e despois esperaba na cama pola Carapuchiña, non? Pois creo que aquí a cousa non vai ser así! Os cazadores van polo camiño equivocado. O lobo non ten forzas nin para correr. E a Carapuchiña vai ser a primeira en chegar a casa da avoa! Mirade como continúa.

ESCENA 3

Vese unha habitación con cama e un sillón no centro do escenario, na casa da avoa.

Entra a Carapuchiña.

Carapuchiña: Avoa, onde estás? Que xa cheguei!

Aparece a criada da avoa:

Criada: Boas tardes, señorita Carapuchiña. A súa avoa díxome que non quería o pastel da súa nai porque é moi mala cociñeira. Pode tiralo ao lixo.

Carapuchiña entrégalle o pastel.

Carapuchiña: Déixateme de parvadas e chama a miña avoa agora mesmo que xa ven aí o lobo.

Criada: De inmediato, señorita Carapuchiña.

Entra a avoa, vestida con chupa de coiro, rulos no pelo, un vaso e unha botella na man.

Carapuchiña sorpréndese co look da avoa e preséntaa ao público.

Carapuchiña: Mirade que avoa tan moderna! Como mola! Uau!

Avoa: Menos lobos, caperucita! A ver, que fixeches co lobo de verdade?

Carapuchiña: Mandeiño por un camiño cheo de pedras. Ha, ha, ha, vai chegar feito un trapo.

Avoa: Moi ben, moi ben, moi ben. Así me gusta. E cando chegue vamos facer o seguinte: ofrecémoslle un pouquiño deste líquido máxico que o vai deixar mareado e aparvado, sentámolo aquí no sillón e rimos un pouco con el.

Carapuchiña: E para terminar, tirámolo á piscina e chamamos os cazadores e pin! pan! pun! He, he, he.

Entra o lobo, moi canso.

Lobo: Boas tardes, señora avoa. Ola, carapuchiña. Que tal?

Avoa: Nós moi ben. Non queres beber un pouco desta auga fresquiña?

Lobo: Pois si que apetece. Veño tan canso!

O Lobo bebe un pouco do líquido.

Lobo: Ai, que mareo estou sentindo!

Carapuchiña: Ha, ha, ha. Senta aquí, lobo, que vas estar moi cómodo.

Avoa: Mira, lobo, viste esta roupa que vas estar moi guapiño, ha, ha, ha!

Levántanno e vístenlle o camisón da avoa.

Carapuchiña: E con estas gafas vas á última moda! Ha, ha, ha.

Avoa: Agora ven aquí que che queremos mostrar a miña piscina climatizada.

Levantan o lobo e lévanno agarrado dos brazos en dirección ao público, que é onde está a piscina.

Carapuchiña (falando para o público): Vamos contar ata tres e tiramos o lobo, vale? 1....., 2.....

Entran os cazadores choscos, apuntando as armas á Carapuchiña e á avoa.

Cazador 1: Quieta parada, Carapuchiña. Os teus días de maltrato animal remataron.

Cazador 2: Iso, deixade o lobo en paz que non vos fixo nada. (O cazador 2 colle o lobo e séntao de novo)

Cazador 1: E agora ides ser vós as que vos ides mollar na piscina. A saltar para dentro da piscina!

Avoa: Teño piscina pero non sei nadar!

Carapuchiña: Non, por favor, eu tampouco sei nadar! Perdón, perdón, non vou ser mala nunca máis!

Avoa: Perdón, perdón!

Entra a Nai en escena. Fala para o público.

Nai: Preguntámoslle ao lobo se as perdoa? Lobo, perdoas á Carapuchiña e á avoa?

Lobo: (dirixíndose ás dúas) Perdóovos se non o volvedes facer nunca máis, vale?

Avoa: Vale, lobo! Grazas.

Carapuchiña: Vale, lobo! Grazas.

Abrázanse lobo, avoa e carapuchiña no medio do escenario. Os demais aplauden e piden aplausos.

Todos xuntos: E COLORÍN COLORADO, ESTE CONTO ESTÁ REMATADO!

Escoitase a canción do Lobo Feroz. Todos bailan no escenario.